

Бога Вышняго, и са-зовялъ по-напредъ Салимовъ (мѣсто на мира). Салимъ быль построенъ само на гора-та Сионъ; а послѣ са-распростра-нилъ и по другы-тѣ три горы: Акра, Везета и Морея и быль названъ Іерусалимъ.

Този градъ около двайсетъ пѣти ставалъ корысть на мѣча и пламъ-ка; той быль разсыпанъ до основаніе три пѣти: отъ Сесака Фараона Египетскаго, отъ Навуходоносора и отъ Тита. Кесаръ Елій Адріянъ го възобновилъ и го назвалъ Елія Капитолія. Остатки-тѣ отъ Іудеи-тѣ были испѣдены изъ новыя градъ, и само съсь злато могли да си из-молїтъ позволеніе да дохождатъ веднѣжъ въ година-та на Елеонскыя върхъ и да плачать тамъ за невъзвратна-та си загуба. Сега въ Іерусалимъ жители има до 50,000 отъ разны націи, а повечь отъ сички-тѣ — Евреи. Околность-та на града има около юдинъ часъ и половина.

Близо до Яфски-тѣ врата са-издига Пизанска-та крѣпость, която са-прозовава Давидовъ домъ, по ѵглы-тѣ окражена отъ четыри кулы,

